

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola: .....

Ústav estetiky
28. 1. 2013
Datum odevzdání posudku: .....

Lucie Kroulíková
Jméno: .....
Estetika
Obor: .....

Recenzent * /
bakalářské práce
Vedoucí
Mgr. Jan Staněk, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Pojem „životního slohu“ v české estetice

.....
(téma)

Bakalářská práce Lucie Kroulíkové *Pojem „životního slohu“ v české estetice* se pokouší dotyčný pojem analyzovat především v textech Bohuslava Brouka, Karla Honzíka a Ladislava Žáka; snaží se též jejich uvažování uvést do souvislosti se starším českým estetickým myšlením (Hostinský), případně naznačit jeho evropský kontext (Loos). Práce začíná chvályhodným pokusem o vyjasnění klíčových pojmů, přičemž se přidrzuje Broukových vymezení, zejména zásadní distinkce mezi “slohem” a “stylem”, kterou Brouk mezi těmito obvykle synonymně chápanými výrazy zavádí. V tomto úvodním vymezení už se projevuje jeden z hlavních nedostatků práce, totiž zcela arbitrární a také nedostatečný výběr literatury: není možné úvodní kapitolu, která měla být obecným, byť pochopitelně stručným, uvedením do problematiky stylu v umění a přenášení tohoto pojmu do uvažování o způsobu života, postavit jen na reprodukci Broukových názorů a na - v kontextu práce - v podstatě zbytečné pasáži neuspokojivě shrnující Sontagové esej *On style* a Saisselinův rozbor souvislostí Buffonova výroku “Le style est l'homme même.” Odhlížím tu od skutečnosti, že i čtení těchto textů se vyznačuje autorčiným nepochopením či ignorováním souvislostí, v nichž dotyční autoři uvažují, například u Saisselina souvislostí klasicistní estetiky a ideálu “univerzálního stylu”. (Autorka navíc dospívá, díky záměně toho, co říká Saisselin a co Buffon, k pozoruhodnému implicitnímu závěru, že Sontagové pojetí stylu v *On style* se shoduje s pojetím klasicistním - přitom zároveň prohlašuje, že Sontagová nesouhlasí s ideou univerzálního stylu (s.13). To by jistě mohlo být jedno z témat k obhajobě.) Proč autorka volí zrovna tyto dva texty a pouze tyto dva texty? Arbitrárností trpí i výběr literatury, která má tvořit bližší pozadí úvah o “životním slohu” - není možné vedle sebe, opět bez jakéhokoliv uvedení do kontextu, stavět Balzacovo kratochvilné, položertovné *Pojednání o elegantním životě* a Sombartovu práci *Umělecký průmysl a kultura*, a navíc s nimi zacházet, jako by šlo o texty stejného typu.

Práce zcela postrádá propojení se staršími úvahami na téma vztahu “arts & crafts”, vztahu průmyslové výroby, úpadku vkusu a kvality života apod. - těžko si představit uvažování o “životním slohu” ve 20. století např. bez Ruskina a Morrise. Jinak řečeno, práce naprosto nenaplnuje jeden z cílů stanovených v anotaci, totiž uvést názory B. Brouka a spol. do evropského kontextu - to, že práce obsahuje také pasáže o Balzacovi, Sombartovi a Loosovi, se za přiměřené zasazení do kontextu rozhodně považovat nedá. Rovněž zcela chybí

zasazení úvah o “životním slohu” do souvislostí utopisticko/konstruktivistické avantgardní estetiky a jejího pojmání vztahu umění a života - je náhoda, že třeba Brouk začínal jako surrealista? (V celé práci se slovo “avantgarda” či “avantgardní” nevyskytuje ani jednou!) Studentka byla upozorněna i na to, že teorie “životního slohu” souvisí i s prastarou otázkou “umění života” - tyto souvislosti práce rovněž zcela ignoruje. Další z řady možných námitek může představovat to, že máme-li mluvit o tématu “životního slohu” v české estetice, je zcela nepřijatelné nevěnovat část pozornosti Bohumilu Markalousovi (zvláště pokud v práci píšeme o Loosovi). Dalším nedostatkem práce je to, že autorka se omezuje na nereflektované parafrázování literatury, v podstatě bez jakéhokoliv kritického odstupu. Považuje např. za samozřejmé, že někdo sní o “jednotícím duchu”, který bude “dodávat přesné směrnice pro všechna životní odvětví” (Brouk) a dá tak konečně vzniknout “životu slohovému”? Není náhodou tento “jednotící duch” námětem rozličných antiutopií? Za kritický komentář jistě nelze považovat zcela jalové pokusy o aktualizaci Broukových či Žákových myšlenek, s nimiž přichází závěr práce. Na práci je bohužel silně patrné, že ji studentka odevzdala bez průběžných konzultací, tak, že vedoucí práce většinu textu před odevzdáním vůbec neviděl.

Text práce obsahuje řadu gramatických i syntaktických chyb a překlepů, jsou zde též jisté nedostatky formální, zejména absence odkazů v místech, kde autorka necituje, ale parafrázuje (např. na s. 9-10, 13, 17).

Práce nicméně má jistou základní soudržnost a k obhajobě ji doporučit lze. Hodnocení “dobře” je ovšem podmíněno tím, že autorka při obhajobě prokáže poněkud širší znalosti literatury o problematice stylu, než jaké prozrazuje její text a že bude schopna odpovědět na naznačené otázky po vztahu teorií “životního slohu” a avantgardní estetiky či na otázky po kořenech těchto teorií zejména v myšlení 19. století.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: .....

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Čes. Budějovicích

28. 1. 2013

V ..... dne .....

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

